

Feladvó szerkesztők:
VÖRÖS FERENCZ

DVIHALLY EML.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 5 ft — kr.
Fél évre . . . 2 „ 50 „
Negyed évre . . . 1 „ 25 „

Felvidéki Híradó.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

A Magyarországi Kárpát Egyesület Herzog Szász Coburg-Gothai Fülöp Ő királyi fensége védnöksége alatt álló Szittnya Osztályának közlönye.

Hivatalos hirdetések díja:

100 szög 2 ft., ezután minden megkezdett száz szögről 50 krral több.

Megjelenik vasárnapon,
Selmecz
és Besztercebányán

A felvidék szüli az eszmét, és az alföld érleli azt meg.

Fájó érzet adta ajkamra a szót s a panasz hangján ejtem ki azt: a felvidék szüli az eszmét, és az alföld érleli azt meg.

De e panaszomban nem illeti szemrehányás az alföldet, a költővel sem tartok, amint a felföldről dall: „osodállak, ámde nem szeretlek“; — hisz hazám földje az is, ez is. Ott születtem, itt élek.

Fülembe eseng a régi dal régi dicsőségről, elem tünik elmúlt századok képe, melyről a nép gyarapodását, jólétét olvasom le; s ha kérdelem, hogy mi a forrása e jólétnek? azt a választ adja a történelem, hogy: az ipar és pedig a nagy mellett a kis ipar.

A nagy még most is virágzik itt-ott, ámde a kisipar csak tengődik s vele együtt a nép jóléte is csökkent.

Felvidékünk városai, az iparnak egykori virágzó telepei alig mutatnak fel már csak valamit is a régi jóléteiből. S ha kérdelem, hogy „hol van az egykori fény, hol van az egykori zaj?“ a felelet százféle s még sem kielégítő. — A kazának gőze olvasztá-e fel? a gyárak kéményfüstjébe ment-e? a pálinkás üveg nyelte-e el? vagy az idők szele seperte le az édes haza földéről?

Bizonyára mindegyiknek van benne része; de hogy melyiknek több, ezt nehéz megállapítani. Csak az világos előttünk, hogy szép felvidékünknek kinöves mint Hellaszé: egy elomló rom, melynek felépítésén senki sem fáradozik.

Hej, pedig e romok sokat mondnak! Róluk olvassuk le azt, hogy amit szepet, remeket ipar és művészet hajdan teremtett, azt ezek falai között mind meg lehetett találni; királyi kegy, főúri bőkezűség szülte azt, hogy ez a szép felföld maga lett éppen szülője a honi ipar, a honi művészet remekeinek s otthona lángelemeknek.

A nagy Mátyás idejében Zólyomvárat üstök, fillók, gyalu, ráspoly, katlanok halmaza tette erőssé, tette gazdaggá. Az volt ám a díszes királyi gárda, melynek ezek valának fegyverei!

Besztercebánya, Ujbánya, Selmecz virágzó

ipart fejlesztettek falai között; a haza, mely pedig sokat, nagyon sokat igényelt akkoron és önmaga s szorgalmas nép vette hasznát.

Mi maradt e nagy gazdagságból, e sok kincsből? e városok iparából? Zólyom arra lehet büszke, amire Róma: űs falára; Selmecznek megmaradt űs bányáiipara mellett . . . a makrapipája.

Ámde oszladozik immár e kép sötétsége: a Besztercebánya, Zólyomvára körül gomolygó füst azt érte meg velünk, hogy a szorgalom, az ipar vissza törekszik lódítani régi kövét. — Rozsnyó, Késmárk s több társváros már régi szövi, fonja azt a fonalat, melyhez jóléte fűződik. Az űs Körmőczenben is alapját vetették már magánvállalkozók egyes iparágaknak; a vállalkozó szellem tért hódít mindenütt.

Csak a legnépesebb bányaváros maradna-e hálátlan a multhoz, s érdemtelen a szebb jövőre? régi dicsőségét, nepe jólétét annyiba se venné, mint speciálitása bodor füstjét? Hihető-e, hogy a vállalkozó szellem ébredését itt is üdvözölhetjük majd egykoron, mely aztán tetekben, a nép és hazája javát előmozdító tetekben nyilvánul?

Tollam túl hiszen e kis lap keretén, megállapodom immár s rátérek azon iparágak egyikére, melyre nézve okkal mondhatom, hogy a felvidék szüli az eszmét és az alföld érleli azt meg.

A kisipar ez, a mely el hagyja űs félszkeit, a felföld várát, hova a török-tatár hadak-elöl menekült, leszállott az alföldre, népes városokban ütve tanyát. — Atyai kormány segíti, vagyonszerző közönség erősíti, a jólét nyomában fokozódó szorgalom fejleszté ezt a fát, mely ott terebélyessé leve, törzse erős, gyökere szilárd.

De ne nézzük a messze multat csupán, vessünk egy pillantást a közelre s látni fogjuk, hogy a kisiparnak egyik ága, melyet újabban fokozott hűvel karol fel állam és társadalom: a kertipar itt nyert egy emberöltő előtt első lendületet.

Ott vannak Arva, Trencsén, Bars, Zólyomme-gyék területén egyeseknek ismert gyümölcsösöi; a nép tudatlanságával, a clima zordonságával küzdve, áldozatok árán fejlődtek oda, hogy most már hirt, nevét s birtokosaiknak hasznát szereznek. Bizony

nem csekélység ám az, hogy az alföldi Kecskemét és Körös mellett a nemes gyümölcsfajták termelését tekintve, mi Isztebne, Roszkos, Ujbánya, Sz. Kereszt, Berzevieze, Bilicz, Kocskoz, a termelvény mennyiségére nézve Korpona, Jakabfalva stb. gyümölcsöstermő helyekre mutathatunk.

Az annyira elhanyagolt kertipart e század elején a felföld ölelte fel először, e fejlesztésén csak szörvényszerűen fáradoznak egyesek, a nép vérbene nem ment át annak tudata, hogy ez a kisipar többi ágával egyenlő rangú, ugyanoly. vagy tán nagyobb hasznat hajtó; sőt még az érdeklődés sincs meg, keveseket kivéve, azoknál, kiknél e téren eszelekrást várhatni.

Az íveges-, a drótos-, a rongyszerű-, a kanalas tót lépten nyomom azt bizonyítja a csipkevető kis lány vetőkéje azt zakatolja szüntelen, hogy felvidékünk kisipara csak szunyad, és várja ébredését.

De egy hang egymagában fel nem ébresztheti. Álljatok össze ti töképezészek, a csengő ezüst jó ébresztő; hallgasatok el ti népzatogók, hagyjátok már abba a chínai fal építését nép és ur között; ne rebbentsétek ki a csendes ipart békés otthonából; itt született az meg bérozéni között, ne kényszerítsétek, hogy folyton vándoroljon.

Ti meg népiünk oktatói, ha nem is vésővel, gyaluval, fűrészzel, de szemzöl késsel, ojtóvesszővel, aszalóval, méhköpűvel filusztrátjátok a kisipar hasznos voltát. — Így aztán otthon lehet újból s csakis így a jólét népiünk kunyhóijában; a nép jóléte pedig a társadalom, a haza jóléte s az eszme itt is megérik ép úgy, mint a szép alföldön.

T—i.

A halak, mint a selmeci tavak mellékhasználati tárgya.

(Előadott Szécsi Zsigmond akad. tanár által a selmeci gyógyászati és természetudományi egyesület f. é. január hó 9-én tartott természetudományi szakülésében.)

(Vége)

Az egész tenyésztés tehát abból állana, hogy adandó jó alkalommal minden tavat a másnámí halakkal megtisztítsuk, ezután e pontyzengett kellő mennyiségben bocásukba belé, — (mit ha lehetséges

A „FELVIDÉKI HIRADÓ“ TÁRCSÁJA.

Tul a Dunán . . .

Tul a Dunán, szép Zalában
Magyar tenger szélen,
Hol a sok hogy elmerengve
Vizbe bámol régen;
Tihany felé, vén sziklától
Mégkérdeztem én is,
Hogy számomra kis boldogság
Juthatna-e mégis?
De a szikla — nem tudom mért —
Nem felelt az egyszer;
Pedig kértem, rimánkodtam,
A hogy képes ember!

Vigasz nélkül hagytam el hát
Azt a kedves szélen,
Hol minden fű, s virág látátn
Szép emlékem támadt.

S im a sorsnak játsz kedve
Ilyen messze hánya;
A tar sziklák, komor hegyek
Széles katlanába!
Nem kérdelem itt semmitől már,
Mul-e majd ez álom,
S fellelmem-e végre mégis
Remélt boldogságom?
Be várom én, míg ez élet
A végső le járja,

S aztán tudom, megyek úgy is
Boldogabb tanyára!

K . . n K . . y.

A budai pasa.*

Nagyobb részt igaz történet.
(Zsechokke novellája).

A mi elbeszéléstünk forrásait illeti, az egyiknek a bécsi levéltárakban kell lennie és pedig Budának 1686-ki ostromáról írt naplóban. Nekünk ugyan nincs szerencsénk közvetlenül ebből meríteni adatainkat, de mégis birjuk azt a biztosítást, hogy elbeszéléstünk befejezése abban foglaltatik. Egy másik forrás egy igen osztoan nagy oktávbau nyomtatott füzet, melynek terjedelme 74 oldal, mely a megjelenése helyének megnevezése nélkül 1755-ben jelent meg ezen cím alatt: „Le Pascha de Bude. Harmadik forrásunkat mondanak képezik, melyek a történet íróra nézve ugyan azonban legkevésbébb voltak megvetendőek. Ennyit bevezetéstül.

I.

Waadt svaiçi kantonnak egyik mély völgyében, melyet magas sziklák környeznek, egy régi kis, de osztoan épült városka fekszik melyet egy régi vár díszít. E várostát „La Sarraz“-nak hívják s benne jövedélyt vídám emberek laknak, s ha nem is híres gazdagságáról s régi sorsáról vagy jó boráról, de legalább már a régi időkben ismeretes volt a lakosok egymás iránti hű barátságáról, melyet a s omsz-

* Aztán közöljük az elbeszélést, mert minden osztoan érdekeltek bir ráuk magyarokra, mint irt róluk e német író. Az elbeszélés bar eleinte kiséd unalmasnak tünik fel, további folytatásában igen érdekesőd válik. A fordító.

dok is tapasztaltak. Erről tsunbizonyoságot tesz két osztoan kis fia Enigny és Olivier.

Enigny egy zögeny öreg embernek volt legkisebb fia, a ki nem messze a várostól egy szalmafedés parasztkunyhóban megelégedetten tölté napjait. Enyignál mindenkor a legszebb rend uralkodott párosula a legnagyobb egyetértéssel s a legszigorúbb munkássággal. Már a család legifjabb tagjának is kereset után kellett látnia hogy a házi szükségletek fedezéséhez ő is hozzá járulhasson.

A koros apának azonban a legkisebb fiában kevés öröme volt, mert ez egy kis vad gyerkőc volt a kifezer féle osztoanlanságot is elkövetett naponta. Természetes, hogy a kis haszontalan pajkoságáért mindenkor kellő feyűtéstben részesült. De mi haszna volt ennek. Az este szenvedett büntetését reggelre rendszeren kialudta s cifejeztette. E mellett a kis, tülelénk gyermek elég szép és szeretete méltó tulajdonsággal is birt. Mert nem csak oly szép fia volt, kit az akkori költők, ha nem paraszt ruhában s mezitláb jövent volna meg előtök, hanem mint kis herceg, bizonyára Ganymedhez, vagy Amórúsz hasonlóítottak volna, hanem azon tehetséggel is birt ha akarta, hogy magát mindeukivel megkedveltesse. Az iskolateremt sokat tartott róla, mert egy tanulója sem tudott oly szépen írni, oly helyes hangjelöléssel olvasni, oly hibátlanul számolni. A tanító egyszer maga mondta az öreg Enyignak: „A kend fiának Lausanne-ba kellene mennie, hogy a felsőbb iskolákat látogathassa, mert már majdnem annyit tud, mint énmagam. Ennek papnak kellene mennie. Az öreg Enigny erre valóvönita mondta: A parasztlak között is szükséges a jó eszt ember, sőt szükségesebb, mint a gazdagoknak, mert ezek ha nélkülözök a jó fejet, a pénzös zakát teszik vállalkra. A mit mi szegény emberek nem tehetünk.

volna, még két éven keresztül ismételnél kellene) — azután a tavat 3 évig érintetlenül hagynák. Télen a szükséges levegő végett két nyílást kellene mindig a jégen átörve tartani. Magától értetődik, hogy a történet benépesítéséről, ennek idejéről stb. törzskönyv vezetetnek.

Most következnek a kihalászás, melyet minden évben, vagy minden másodíkbán a tó legesekeylebb vizállásakor kellene elővenni. A kihalászás csak nagyszemű hálókkal eszközöltetnek, melyeken csak a nagy, kifogni szándékol halak nem esnének keresztül.

E czérra egy nagy vontatót, és vagy két nagy meritő háló volna szükséges, melyeket két kis, egyszerű szerkezetű csolnoknál, vagy két kis talpnál lehetne kezelni. A vontató hátra a halaknak kisebb területre való összpontosítására, a meritő hálók pedig azoknak kifogására szolgál. Ha ilyen alkalommal nem is sikerílné minden nagyobb halat kifogni, nem baj; majd a jövő években mint remek példányok végre csak ők is a hálóba kerülnek!

A halászáshoz szükséges eszközök egy tótól a másikig volnának elszállítandók.

Hogy a kifogott, talán nagyobb mennyiségű halat ne kelljen azonnal piacra szállítani s így az ár lenyomni, mástrézt pedig azért is, hogy a halak a tavakban kapott iszapot veszítsék el; padlószekákból szerkesztett, elzárható haltartókról kellene gondoskodni. Ezeket legjobb olyan helyen alkalmazni, a hol friss forrás — kút — vagy patakvizet lehetne beléjük vezetni és a halak kellő felügyelet alatt volnának. Nagyságukra nézve megjegyzem, hogy 1 m² területre 35—50 kilogr. halat számítanak; tehát nem kívánunk nagy területet. Ezek segítségével a halakat bármely időben és mennyiségben lehet a piacra vetni.

Az értékesítésnek egy másik, az elsővel egészen jól összeegyeztethető módja, a „horgászati bárczák” kiadása volna, mi által a hasznatott kedvelőknek mód nyílnék ebbeli szünetedélyük kielégítésére.

A mi a halak értékesítéséből befolyó összegek mikénti felhasználását illeti, a fölött határozni természetesen csak a tavak birtokosainak van joga. Lehet azonban, hogy ők a befolyó összegeket valami jótékony czérra, pl. szegény bányász árvák ruházására, ilyen iskolás gyermekeknek könyvekkel való ellátására stb. efféltre szívesen engednék át.

Hogy a fennebbieken valóságosan előadott tervnek gyakorlati eredménye legyen, ahhoz mindenkéül szükséges, hogy az összes bányatiszt és főnök urak az ügyet rokonszenvvel fogadják és becses pártfogásukba vegyék. A kezdet szép reményekkel biztat, mert eddig is már a bányász urak között a haltenyésztésnek több lelkes hívet találtam; így Fodor Attila m. k. bányafőnök uran, Broszmann Jenő m. k. gépfelügyelő urban és Wieszner Adolf m. k.

Az apa ezen mondása folytán a kis Egnynek nem marad egyéb hátra dacára szeretetreméltóságának a tanító által is ki dicsezt számú képességeinek, mint hogy a kecskéket őrizze. Ezt tette tehát s bizonyára jobban is tehetne volna, ha e hivatala nem lett volna olyan unalmas. O azonban az unalmas előződik kecskepásztori hivatalát igényezte, a mennyire lehetett érdekessé s mulatságossá tenni. Egyideig t. i. magát papnak tekintette s a nyájas biveinek s a legtanúságosabb prédikációkat tartotta kinn a sziklás legelőn, de e szarvas poganóknak hiába beszélt, mintha csak borsót dobott volna a falra, egy sem hallgatta meg ékes szónoklatát. Sőt minél tízezőbb beszélt a kis szónok, intve hivat, hogy tartózkodjanak minden esalás, lopás és rablástól, annál rakonaktalanabbak lettek ezek, főleg midőn néha hogy szavainak hatását s a hívek jámborságát kipróbálja, azokat egy káposztás ültetvény, vagy egy virágkert közelébe vezette. Ekkor pogányvakságukban átnérlgáltak a kéréseket s az idegen jószágot egészen elpusztították.

Midőn ezen időben egy rokona katonaságából haza tért, ki egész a strázsmesteri tisztiségre emelkedett volt, minden megváltozott. Hári János bácsi ugyanis a telet Egnynéknél töltötte s minden este beszélt a saját s generális háos tetteiről. Ilyenkor hallotta a figyelő család. Gusztáv Adolf, Weimari Bernát, Sully, Pappenheim és Wallenstein háos tetteit, a litueni és witteslei csatákat, Magdeburg pusztulását s több eféltét. A vén hazafi oly énkőben beszélt, hogy hallgatói a csataretert, a hadsereget, a hősieket maguk előtt látták, sőt az ágyúk dörgését is tisztán hallották. A csataredekert az asztalra rajzolta, miközben katonásan esküdözött és káromkodott.

Nem volt figyelmesebb hallgatója a család legkisebb tagjánál, a ki a bácsi egy szavát, az általa rajzolt egy es-

bányatiszt urban: Ocsosvsky Vilmos polgármester úr és Clement Gyula városi számvivő úr szintén tényekkel bizonyították, hogy az ügyet erélyesen támogatni hajlandók. Engedjék hinmem, hogy a hívek száma gyorsan szaporodni fog. Bennem mindenkor a legkészségesebb munkatárst fognak találni.

A körmöczi magyar egyesület köréből.

Ezen egyesület egyike a legtevékenyebbeknek, mely csekély anyagi erővel, több lelkesedéssel fáradozik a magyar nyelv terjesztésén.

Az alábbi kivonat mely az 1884-iki évről vonatkozik világos képét mutatja azon akadályoknak, melyekkel az egyesület a létét megküzdni kellett.

Egyesületünk e mai közgyűléssel működésének hatodik évéhez lép. Az im most feljött esztendő átmeneti jellegűnek fogva sok gátló körülménnyel álta haladásunk útját. Az egyesületnek kezdetől fogva egyik főtevékéve volt, hogy föltétlenségéig legyen szert; egy helyiségre őhajott szert tenni, mely teljesen sajátja legyen, a hol mint otthonában berendezkedhessék s mindeneműt összejöveleit tarthassa. Ilyen alkalmasnak látszó hely a városban csak egy találkozott. Évekig folytak arról a tárgyalások meg-megszakadva s újra szőnyegre hozva. Valami felmerült akadály mindig meggátolt célnak előérésében. Végre a teljesltes küszöbön állottunk s a múlt közgyűléssel megbízta a választmányt, hogy az illető vendéglőbe jusson végeleges megállapodásra. De akkor ő maga, ki azelőtt mint kezdeményező önként tette a legkedvezőbb ajánlatokat, meghátrált; nem nyílt megzakitásával a tárgyalásoknak, hanem tüttő-véttete, húzza halasztotta, esztire-csavarta a dolgot, míg a választmány e sok húza vonába bele fáradva s e furesa játékok megmúva, visszalépett. Ehhez járult az, hogy a múlt év elején a Concordia szerződése s Szarvas-vendéglő tulajdonosával lejárás s egészen más feltételek mellett újult meg. A teremben a Concordia is csak oly zsűrelészet él, mint mi S a mig azelőtt a teremnek s annak összes felszereléséért fizettünk östönként 3 frtot, most ez összeget csak a felszerelésért fizetjük, a teremért pedig külön 8 frtot. A mi csekély jövedelmünk mellett a tetemes emelkedése a kiadásoknak. Innen van az, hogy működésünknek ideiglenesen szűkebb korlátok közzé kellett szorulnia. (Itt a műkedvelő előadások sora következik, melyet e helyen kihagyunk.)

Volt ez évben 2 felolvasás is. Jan. 27-én dr. Onvenou Gyula felolvasta „A büntetések történetéből” c. francziából fordított értekezést; máj. 25-én Psozka Ferencz a főrealiskola természetani tervében bemutatta a napagymit.

Az egyesület belépett a felvidéki közművelődési egyeslet tagjai sorába s ennek fejében kapta a Felvidéki Nemzet-Ért. E mellett járatta a Felvidéki Híradót. A könyvtár is gyarapodott, bár a mostoha viszonyok következtében csekélyebb mértékben. Priviezky Ede az egyesületnek ajánlékozta a Magyarországi Kárpátgyesület évkönyvének 1881-2-3-4-iki folyamát s egy sz. e. egyesület történetét tárgyazo munkát. Epen ezért a Kárpátgyesületbe csak a folyó év elejével léptünk be. Arkosy Béla Jókai „A löseji fehér asszony” c. regényének eddig meglezett füzetével ajándékozott meg s adni fogja a további füzeteket is. Mindzekért az adakozóknak e helyen is szives köszönetet mondok. Az egyesület pénztárából megvettük folyótalanosan Arany összes műveinek Ráth-féle definitív kiadásából a 16—25. füzetet s a következő szindarabokat: Morriére. A

tarendet, egy nevet sem feljött el. Mihelyt a tavasz megjött s ő megini kecskepásztorra nevezett ki, e kinevezést fővezérré való installációnak tekintette s kutyáját, a mely tavai csak csak mint szekrestyész működött rögtön főszárnysegédé nevezte ki. Így vonult ki seregeivel, mindenütt győztesen. Sok völgyet dobott és erdőt hódított meg s majdnem kedve volt, hogy mint a becsavagy Wallensteinnak, minden hódítását tulajdonának tekintsen magát „La Sarraz” heregének tege.

II.

Egy napon, midőn nem messze a városot fekvő márvány telep egyik szikláján ülve, arról gondolkozott, hogy mikép foglaltatná el a telete égnék emelkedő sziklát, melyen egy pár kecske már kényszerül tarva legelőszett, a magasból segélyért kiáltó gyermekhangok hallott. Azonnal elhatározta, hogy a várat rohammal veszi be s az ott síró foglyokat megszabadítja. Az adjutás utatva hajtotta össze az egész szarvas haderet, a sziklát oldalról rohanták meg, szerencsésen elfoglalták s a síró foglyokat megmentették. Az egyik körülbelül 14 éves. Olivier nevű fit volt, a másik egy 8 éves Ilona lányka, mindkettő a városból való s tehetsős szülők gyermekei, kik éssa közben a hegytetőre jövedtek, honnan nem tudták a levezést utat megtalálni, nem lévén szokva a sziklák közti mászásra. A kis hadvezér a legnagyobb buzgalommal segített mindkettőnek lejutni a szikláról, előre haladva megmutatta nekik, hol találának biztos talajt lépéseknek, szerencsésen levitte őket a hogy lenyikjára s innen a völgybe. A megmenekült két gyermek alig tudott elgőze hálálkodni s csakabam barátságot köztették megmentőjükkel. Egnyn elbeszélte csatáit, győzelmeit, s hódításait. A kis Oliviernek ez igen tetszett s azonnal el-

legnyabb botrány. Bereik Árp. Adam és Éva, A két szoba, Fáy A. A külföldiek. Murger A nyolczadik pont, Almásy Tibamér A miniszterelnök hája.

Más nemű ajándékban is részesült az egyesület: dr. Florek Károly 2 méter fát, Gutmann Ferencz pedig egy széke al-szákkal ajándékozott. Felszerelésünk pedig 2 sárgáz-gyertyatartóval gyarapodott.

A múlt közgyűlésen a tisztikar és választmány következő alakult meg: elnök Schröder Károly, alelnök Raab Károly, titkár dr. Versényi György, pénztárnok Kelemen Ferenc, könyvtárnok dr. Onvenou Gyula, választmányi tagok: Angyal Béla, Chabada József, Hlatky József, Priviezky Ede, Putnok Rézso, Salamin Kelemen, Teschler György, Topfcher Samu, Vicsky Ferenc. Az előzőleg elválasztott bizottság tagjai lettek: dr. Kubacka Hngó, Eisert Géza és Platzner Jenő. Eisert évközben elhalván, helyébe Várady Lajos első pótlék lépett.

A választmány az egyesület érdekében öt gyűlést tartott. A szamosvégő bizottság az elnök közbe jöttével a pénztári számadoakat f. hó 9-én megvizsgálta s jelentését e közgyűlés folyamán szives les elterjeszteti.

Van az egyesületnek 12 tiszteletbeli és 107 rendes tagja.

Ime, ez képe egy évi működésünknél! Minden akadályi szemben is előre tönni igyekeztünk! Sőt a választmány módokról gondoskodott, melyek segélyvel működésünket megkönnyítessen. Nagyból kiadások csak az első félévben fogna valóságos terhelni. Ismeretes ugyanis, hogy Körmöczbánya szabad királyi főbányaváros új elemi iskolai épületre a nyárra kész les a helyben egyesület előtt. Van okunk remélni, hogy a t. tanács a különböző egyesületekre nézve kimondja a paritás elvét s számokra tetemes anyagi előnyöket biztost. Addig is a választmány indítványokat tesz. Kötszög kimérés tekintetéből felmondani óhajja a jelenlegi egyf. szobát s evel 36 forintot takarít meg.

Egyesületünk elnöke bírja a helybeli főrealiskola igazgatójának ígertét, hogy kedvezőbb viszonyok beállítástk bontarint az iskola tanácskozó tervében elhelyezhetők.

Kívánja a választmány kiégzését, hogy a munkát kellőképen mozgathatván, működésünk intensive és extensive izmosodhassék. A magyar nyelvi tanulmányokat, melyet részvétváhi miatt kelle félbe-hagyni, újból meg akarja nyitni s ez alkalommal az iparos segédek számára. Ajánkozott is már oktató a magyar-német és a magyar-tót tanulmány számára.

Mind e tervek reményekre jogosítanak, melyeknek teljesülését szívből kívánom.

Kett. Körmöczbányán 1885. jan. 11-én.

Dr. Versényi György
egyl. titkár.

Remmert Mártha hangversenye Selmechányán jan. 23.

Már az első számmal Weber E durjánban melyet Liszt dolgozott át, ama tiszta hanggyöngyök lejték meg a szép számban megjelent közönséget, melyek a nehéz darab kezdetén, mintegy a huroka helyébe oly könnyűden özlönleték a művésznő újjai éntítésére. Majd egymásra tornyosultak a hanghullámok, mint valami természet fölötti erő által elővárszóva s megrezkedteték a terem falait a nélkül, hogy a művésznő játéka az erőletésnek legesekélyebb nyoma látszott volna.

Schuman Romanze, Des Abends, Grieg Hochzeitszug in Vorürbergeben, Chopin Polonaise-jével bizonyítá a művésznő,

fogadta a hadsereg telének vezérletét mint Egnyn ellensége. A kis Ilona pedig a hadseregnél fog mint markotányosnak működött „La Sarraz” területét azonnal felszöztették s a csata megkezdődött. E miátság annyira tetszett mindhármanknak, hogy a következő napra újabb találkozást határoztak el. Oliviernek, mint eleven fittnak nem kevesebb kedve volt a katonaságdoashoz, mint Egnynék. E két ifjú, bár nyajaiak élén mindig mint ellenségek állottak egymással szemközt, észrevétlenül a legbensőbb barátokká lettek, Olivier napról napra, a mikor csak szeret tehetett, hogy szülei házából, vagy az iskolából távozhasson, meglátogatta Egnyn barátját s közös barátoké Ilona betenkiti legalább néhány szor jelent meg a táborban s hogy markotányos szerepét híven játszassza, mindig hozott kenyeret, gesztenyét és egy üvegcsében vizet.

Rendesen Olivierrel jött, mert szomszédok gyermekei voltak s rendesen az ő seregében talált alkalmazást. De a játék végén közönségesen, mint hadi fogoly Egnyn táborában állott s nagy látszott majdnem, mintha szívesen fogatná e magát általa. Ezért gyakran fordultak szemrehányások, miért azonban Olivier és Egnyn soha sem veszték össze Helenájuk miatt, de annál inkább veszekedett Olivier Helenával, vagy Ányál által oly gyakran engedi magát elfogatni. Ilona ugyan szerette szomszédját, mert valóban csinos fit volt s azonkívül ama fontos előnye volt, hogy csinosabban volt öltözködve, mint Egnyn. Azonban a kis leány mégis észre vette, hogy a természet a fekete fittért Egnyn még csinosabban felidiszitette, mint azt bármelyik szomszembert tehetne volna.

Habonri és szerelm, civodás és béktülés közt milt el a nyár és az osz s a tél a haljáratokat nem sokára örökre volt beszüntetendő.

(Folyt. köv.)

hogy mindennemű játékomban otthonos; legyőzve a legnagyobb nehézségeket, soha nem hallott kelles hangokat képes kialsni zongorájából.

Mig a Vagner-Liszt-féle Isoldens Liebestodt előadásával bravurozott Remmert k. a., addig S carlattinak Pastoral-éjával arról győzt meg a művészné, hogy az egyszerűbb compositio is többféle modulálással lehet előadni.

Schubert Moment musikal-éjával Beethoven Türkischer Marsch-éjával meglepetésemre kellett, továbbá a Rubinstein Romanze. Liszt Schubert Soirée de Vienne, Chopin Notturmo-éjával arról győzt meg bennünket Remmert k. a. hogy benne a zongora művésznő királynője szerencsésülte városunkat, messze hátrébe szorítva még Menter-Poppnernét is, ki rövid évek előtt szintén hangversenyzett itt.

A program 14-ik és utolsó piece-je Liszt Rákóczy indulója előadásánál műtörténetünk zenetudományi tanszékben adott kifejtését tesztelték. — Mi, kik szerencsések valánk Liszt e szerencsényét magától a nagy mestertől is hallani, azt hisszük, hogy nem tévedünk azt állítván, mikép az ő játékát senki sem közelíti meg annyira, mint Remmert kisasszonyt.

Midőn a jeles művésznőnek teljes elismerésünkkel adózunk, nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy a megelőző közönség szép számú véleményük szerint még nevelte volna annak előleges fölemeltése a programban, mit e lapok egy előbbi ismertető cikkében olvastunk, hogy a program darabjai tulajdonképp Liszt szerzeményei.

Remmert kisasszony fellépése, modora nem minden túlzástól, az ünneplésnek a művészek eme nem ritka tulajdonságának nyomát sem láttuk nála; már ezért is fokozódó elismerésünk a jeles művésznő iránt, ki az ő megelőző várakozásnak oly kitűnően felelt meg.

x—y.

A posta-takarékpénztár.

Ha Valakinek fölösleges pénze van, — még az utolsó bérés vagy eszelés is, — már 50-kros betét mellett is elkezdheti a takarékosagot. Nem kell egyebet tennie, mint a legközelebbi kir. postahivatalnál könyvecskét váltani, s ahányzor csak utána rakni akar, mindig megteheti. Sőt aki az 50 kr. sem tudja előteremtési s mégis akar takarítani, vehet 5 kr-t a postán egy takarékkártyát, amelyre mindig ragaszthat 5-kros postabélyeget, míg azok értéke 50 kr. lesz, amikor aztán a kártyák könyvecskével cserélhetők fel. Ezáltal még a szegényebb osztály is takaríthat, az ifjúságban is a takarékoság szelleme fejlesztetni fog. Ha betéte annyira felszaporodott, hogy érte értéképpirt vásárolhat, amely 4—5 százalékos kamatot hoz, az neki díj nélkül eszközöltek s ugyanezek a postai takarékpénztárban meg is örízterik. Ha egyik városból elkerül a másikba, nem kell betétét felmondania, mert az intézmény országos lévén, a berakást a másik városban folytathatja, s ha esetleg a betétet felvenni óhajti, mindenütt az országban megteheti, ha ismeretlen létező személyazonosságát igazolja. Ezen felül az állam vállal felelősséget a betétekért.

Ha az új intézménnyel, melynek életbe léptetése 1886. évi február 1-jére van tervezve, a meglévő takarékpénztárakat összehasonlítjuk, úgy találjuk, hogy az állam által felállított takarékindeztmény már csak azért sem concurrenhat velük, mert az utóbbi 3%—4% jövedelmet nyújt betéto- nek, addig a takarékpénztárak legkevesebbel 4%—5%—ot fizetnek s vannak intézetek, melyek, miután pénzüket még ma is 8—10—12 százalékos gyűmölösötzetetik (ami a mai válságos időkben elég szomorú), a betétekért szivesen megadnak 5—6 százalékos is, azaz oly árt, minőt más mellett levő intezet, mint hitelező követel.

A postai takarékpénztárak nagy előnye azonban az állami garancia. Mert hiába, a közönség bizalma egyes vidéki pénzintezetek iránt igen megrendült s azon körülmény, hogy csak a lefolyt évben is fordultak elő esetek, hogy ily intézetek fizetéképtelenül váltak, a közönség óvatossab részét arra fogja ösztönözni, hogy vagyonát kevesebb kamatra ugyan, de minden lehetó bizonyítékot nyújtó helyen helyezze el.

Nagyjában ezeket találtuk észlelésünkre elmondani, és nem mulaszthatjuk el e helyütt nemcsak a vagyonos, de főleg a munkásszályt a posta-takarékpénztári intézményre általánosságban figyelmeztetni.

„P. L.”

Ingen tisztelt Szerkesztő úr!

Ismervé azon ügybuzgóságot, melylyel a fajsolkák ügyét s általában a gyűmölösésztétítőit a felvidéken felkarolni tetszett, a zólyomgyei tanító testülethez intézett értesítésből is, kedvezményes áron adván becses lapját a kevésbé vagyonos felvidéki tanítóknak, csak hogy a fajsolkák ügye előre menjen itt is, — batorodom ismeri ügybuzgóságához és áldozatkészségéhez egy kérdéssel fordulni.

A Nép Kertészre terjed a felvidés is, a hol azelőtt hírt sem hallottunk ilyen szakközönynek, — sajnos azonban, hogy a szükséges szakismeret, melyet a fajsokla kezelése megkövetel, meg az újabb vívmányok is a kertművelés téren, nem terjesztők kivánt mérvény közöltük, mivel népnünk csak totul tudván, a legszebb rábeszélők ezik is csak irott malaszt marad, melyről a tanító hasztalan értekezik azok előtt, kiknek a fajsoklahoz több jussuk van.

Azért azt kérdöm, nem lenne hajlandó a Nép Kertész azt nyelven is kiadni s így segítségünkre lenni szakavatott

tanácsával a közönség véneinél, hangadóinál a fajsoklát illetőleg?

Részemről azon meggyőződésben élek, hogy ezzel nagy haszont háránlana a népnünkre és a gazdák is okólnának valamin s nem maradnók teljesen magunkra a capacitálás téren s nem lenne oly gyakorlati azon eset, mikor egy volt frater, vagy kaplárból lett kisbíró, bakter vagy előjáró teljesen érzéketlen marad a fajsokla ügye iránt.

Egy zólyomi előfztét.

Nem a „zólyomi előfztét” az egyedüli, ki e kérdést intézte hozzánk; mért is észlelésünkre váltuk ezt most már e lap hasábján is közölni, már csak ezért is, hogy megtelessük a több oldalról hozzánk intézett kérdésekre.

Mi azt nagyon jól tudjuk, hogy a tanító egymagában képtelen a gyűmölösésztetés és ennek alapvetője: a közönség fajsokla ügyének híveket szerzeni s a közönségi fajsoklát virágzó állapotba hozni. Mindemellett nem határozhatjuk el magunkat arra hogy a „Nép Kertész” című lapunk azt nyelven is kiadjuk, mert ez sokkal több anyagát áldozathoz kerliünk, mint a mennyi mi megbírának.

Hogy azonban e közkívánalomról tudomásunk van s ettől is valamin annak legkitésére, bizonyítja a „Nedela” című tó lapunk, melynek hasábján mindig több és több kérészetű közlemény jelenik meg.

Ha tehát a tanító urak lelkiünk viselik a fajsokla ügyét, de a közönségi tagokat annak megnyerőnek nem sikerült, legkésőbbben cseleksenek, ha a Nedelának szerkesztőjéket előfztét; ennek a szava tán mégis lenit valamin a dolgon. Mi az ilyen helyekre, hol a Nedelára utóbbi szerep várakozik, kedvezményes ár mellett küldjük a lapot, sőt a szegényebb községekbe ingyen is.

Ha nálunk is lehetne!

A kolozvári lapok hasábjai naponta tele vannak az ordélyezési egyvethet érkezé alálások közléseivel, a melyekből a lelkesedés gyönyörködötté vetődése szól. Az egylet íródjaja váloáság kinosához a osztály, állás, kor és nemé különbözős nélkül való áldozati nyilatkozatoknak. Megható példák fordulnak elő.

Egy két éves kis leányka Deésről, Wimpf Irénke, gyűjtő íveket bocsátott ki hasonló koru „algyűjtőknek” Brassóba, Csíkszeredába, Marosvásárhelyre, Zomborba, Nagy-Szebenbe s az apróságok 25 forint 45 kr. gyűjtöttek össze.

Egy apa, Horváth Tholdy Lajos, elhalt két nagy fia emlékéit azzal örököti meg, hogy nevékre alapítványokat tesz. Atyák és anyák megengedik gyermekeiknek, hogy a jól tanulás jutalmául, perselypénzükből rendezet a zólyomgye- nek.

Az egyletnek egy pár száz gyermek tagja van, köztük több kised, a kiket az aláíró szülők fizetik a tagdíjt; a legkisebb egy t fog Lengyel Ernő Újpestről, a ki összesen még csak 8 hónap óta polgára a hazának, mert a mult év májusában szülte.

Egy kiváló magyar nő Mohay Károlyné bírásg alá veszi egyik rokonát s minden idegen szóért I kr. fizettet vele mindaddig, míg leszokik a hibáról; ezer nyelvbótás 10 forint juttat a neves széla.

Tatár György, székely rokkant honvéd, a kit nagyenyedi deák gyanánt talál a szabadsági rez s a ki honvédek csapra látát veszi s a vándorlópóló évi 9 ft segélyt húz, annak öröme, hogy „a nemzeti szellem másodiki fölbredését” megérthette, meg egy frttal megtoldja az évi segélyt s az egyletnek adja. Sok száza meg azok száma, a kik alapított, rendezet tagok lesznek s adományt nyújtanak, a nélkül, hogy nevek nyilvánosságra jönné, csak a nemokára megjelenő egyleti teljes névsorban lesznek közzétve.

Mily nagy lesz az a névsor, bizonyítja csak az az egy körülmény, hogy az „Sz.” betű alatt 150-nél több Szabó név fordul elő.

Magyarország ifjúsága lelkesen járul hozzá a hazatemploma fölépítéséhez.

Csak legutóbb is egymást éro sürtéssel érkeztek az adományok; a budapesti egyetemem Wurm beszesor 150 frtot gyűjtött a téli félév beiratkozásainál, a József-műegyetem ifjúsága 206 frttal lett alapító. A kolozvári egyetemem a bölcsészeti jogot és orvostani hallgatókat külön-külön tetek alapítványt.

Vajha mi is hasonló érdekltséget támaszthatnánk a mi felvidéki egyesületünk iránt!

K Ü L Ö N F É L É K .

Esikűvő. Székely Vilmos úr és Schuster Micsa k. a. templon esküdtek örök hitésget Solmezezen a Boldogsagony templomban. Tartós boldogságot a szép frigyhez

Névnapi estély. Károly napján (jan. 28-án) kedélye mulatság folyt le Csípkay Károly zólyomgyei alispán vendégszerető házában. A házi gazda és bájos neje sokott szeretettelremelóssággal iparkodtak a vendégeknek az estét kellemessé tenni, mi tökéletesen sikerült is. Vasoránál a házi gazdát és nejét falközönyökben éltették Dr. Huszág István, Weisz Gyula és Dr. Keleti Vince.

A selmezi természetudományi tarsulat folyó hó 23-án tartott szakkülésén Farbak István académiái igazgató tanár értekezett a magyar gépiparról az országos kiállításán álta-

lánosságban különösen pedig ismertette Hoppe kalorikus hajtógépet, melynél 1 lóerő előállítására óránként csak 1 kilogramm coaks vagy 10 fészénj elenyelvetik. Kiállításnak az ipar ezen terén is nagyhajalást és koránsem remélt sikert mutatott fel, melyen az idegen épen úgy bámulni ment a honi. Gépeink oly kitűnők, hogy a jeles szerkesztet tekintve már semmi kívánni vót nem hagyunk hátra. Ha nem is, mindegyik gépet, de azért a legtöbb gépet, melyekre zólyok van, mi magunk tudjuk előállítani s nem szorulunk a külföldre. Örülünk ezen jeles előadásnak, mert megbizható tétetet alál hallhatunk volna más helyről, miután Farbak István a gépek megbízalására kiküldött szakbizottságunk (jury) elnöke volt. Kritikus irányban tartott előadást a nagy számmal megjelent term. társ. tagok és a hallgató közönség, mely a termet egészen megtöltötte, érdekkel hallgatta végig.

A postatakarékpénztárnak, melynek közvetítő hivatala tudvaleg február 1-től lép életbe, első betétoje a király lesz. A király ugyanis megengedte, hogy az első postatakarékpénztári könyvecskét az ő nevére állítsák ki s e könyvre 300 frtot teszen be a takarékpénztárba. A betéto könyvecskét gyönyörű etuiaban a napokban küldték meg ő felségének. Magamintlenők tarjuk e helyütt, hogy az ausztriai postatakarékpénztárnak szintén a király az első betétoje, még pedig 100 forinttal.

Az erdészeti akadémiáról az ország konyhaján. Az erdészeti akadémiának a fővárosba helyezésére a minap egy törvényhozó azt a megjegyzést tette, hogy „amint értesülte vagyok, az utolsó időben még fővárosunkban is erdészeti akadémiát szándékoztak felállítani, (dortltséggal balfélől), hol majd a növendékek utjukban bizonyosan inkább kávéházat, mint erdőt fognak találni (Dortltséggal és tetszés balfélől). — Szó szerint köztöltük az országgyűlési tudósítás szövegét s nincsen reá megjegyzésünk.

Egy amerikai magyar járt a minap Solmezezen. Az új hazából vissza gyödoott a régihe, mert mint mondá ott is jó, de legjobb helyek itthon. Sok pénzt szerzett, kitűnő dolga volt egy gyárnál, de csak addig, míg a betegsége az ágyba nem döntötte. A beteg ember ott már holt is; nem várják felgyógyulását, de betöltik helyét munkabíróval. Így történt vele is, ki midőn felgyógyulva, régi helyét kereste, az már más volt kit sokkal erősebbnek tart, sem hogy annak megbetegedését megvárhatná; másrészt is összeszedte sátorfáját s vissza jött a kedves honyháza. Elbeszélései sok felföldi atyafának lohasztanak le a kivándorlási kedvét, mert bizony nem olyan könnyű ott az élet, mint kívándorlónk hiszik.

Kik az irodalom legjobb pártolói? No erre a kérdésre nagyon nehéz felelni, mert még az sem igen döntötték meg el, hogy egyáltalán vannak-e még irodalompártolók, E sorok írójának tudomása szerinte a legjobb pártolói az irodalomnak a vidéki lapok szerkesztői, mely melesz-k látzó állításon számokkál sietek bebizonyítani. Nézzük ugyanis végig például a Felv. Híradó „Irodalom” rovatát; azt találjuk, hogy abban 15, 20, 30 és 35 kros fizetek ismertetése fordul elő. Ha most a szerkesztő a 15 kros fizetet vagy könyvet ismereti, megkapja ugyan az illető könyvet; de mié kerül az ő neki? Először is ismertető sorok megírásába, aztán kizsedésbe, kijavításába, s kinyomatásába; aztán egy vagy két lapaddányba, ennek portójába, s végül még fizeti a közéleti illetéket: a 30kr. Ilyen drágán még a legheiresebb Meeenások sem vásárolják könyveiket. Mondhatná valaki, hogy a 35kros fizetést vagy könyvet csak szemmel látható a nyereség??! Itt biz ennél is ráfűz a szerkesztő, mert az illeték maga 30 kr tevén ki, hol térül meg a lapaddány, a porto és a szedés? Ilyen az a sokat emlegetett könyvgyűjtése a szerkesztőknek. Ha aztán még azt is tudjuk, hogy a könyvkidók akárkányszor aber is hagyják a fizetek küldését, amikor teljesen értéktelennek valnak az előző fizetek is bizony elég okunk van azt mondani, hogy az irodalom legjobb pártolói a lapszerkesztők.

A Vöröskereszt egylet selmezi főkja ujbol kilép a celeksév terére, melytől ily soká visszatarotta magát. A jövő héten választmányi ülést tart, melyen nem sokára közgyűlés fog követni. Eddigi töltésénegre a városunkban egyre mára szaporodó egyesületek kárhoztattak, melyek bizony már már kimerítik közönségünk adakozó erejét.

Irtozasot ováció. Valenziából írják: Dorida fiatal táncosnő az idef farságon készült egy bankár egyetlen fíval esküvőjét megülni. Signora Dorida e hó 15-én „Excelsior”-ban lépett föl és ez lett vele egyuttal busnelülepése is. A szép táncosnő minden oldalról virágokkal árasztották el és a zenekarból egy kosarat nyújtottak fel neki, melynek födelét piros kaméliák és májusi gyöngyvirágok képezték. A fogójára egy ezüduval volt akasztva, melyre csak a szavak voltak irva: „Bonts föl, szép gyermek.” A fiatal leány föllelt a födelét el, ebben a pillanatban két óriási patkány ugrott a mellére. A táncosnő kétségbeesetten korgotta le magáról az hatalmas állatokat, de ezek nem távolították és a szerencsétlen leány, marási sebeket elborította és göresókról görnyedve úszerszokott. Signora Dorida agyálzba esett és az orvosok kijelentették, hogy ha sikerült is neki életét megmenteni, de arról nem állnak jó, vajjon így eszt visszanyerni-e. A borzasztó ováció szerzője a táncosnő jövendöbeli anyosa, ki ily módon akarta fíának a táncosnővel való egybekelését meghísiítani. A lakosság nagyon fel van háborodva az eset miatt, mert a bíróság még eddig nem tetek lépéseket ebben az ügyben.

A zólyomi polgári kuglzonak mely f. 6 febrár hó 6-án a városi szálló dísztermében bált rendez, bálbizottság: elnöke Lenert Béla úr és nem mint multkor közölték Steffik György úr. a ki különben elnökhelyettes. A mult évi kuglzo bál nagyon is sikerült, reménylünk hogy az ideai minden tekintetben a hozzá fűzött várakozásnak meg fog felelni. A készülődések nagyban folynak, a vidékről is sok vendége várnak. A bálbizottság következő uraktól alakult: Lenert Béla, Steffik György, Vitális Gyula, Kanka Andor, Horváth Bertalan, Margócs György, Kovácsik János, Kohn János, Cserevnyuska János, Frank János, ifj Koritszászky Pál és Lúvy Sámuel stb.

IRODALOM.

Vörösmarty M. Összes munkái. Tompa M. Összes költeményei, Vas Gereben Összes munkáinak folytatólag megjelent füzetei érdekében emelünk szót ezen rovat alatt. Vörösmarty munkái rövid hetek mulva teljesen kezei között lesznek az irodalompártoló közönségnek; ki tehát apródként, részletes előfizetés mellett kíván szert tenni rájuk, igyekezzék e rövid időt felhasználni s akármely könyvkereskedőnél vagy magánál a kiadónál előfizetni. Tompa M. költeményeinek 19—22. Vas Gerebennek 3—6 füzetei hagyták el nem rég a sajtót. Méhner Vilmos könyvkiadónak (Budapest IV papnövelde utca 8. sz.) eme jeles kiadásaira ismételtén felhívjuk olvasóink figyelmét, ajánlva azok megszerzését mindazoknak, kik nem a selejtes „modern” regényeket, de a classicus termékeket kedvelik.

A házasságtörő. Ily cizméllel illette a dús gazdagsága dacára szegény és szánalomra méltó Solner Guidógróf nejét, a szép Raymantát, kit porból emelt föl kényelmes palotába a szorelem, melyet a hitves hűtelenséggel viszonzott. Az érdekházasságban sőt szerepet játszik a leánykori kedves: Vernier Jakab, ki aljas tenyegözéseivel, hogy a grófné leveleit felfedez, játékszerként bánik Solournével, ki vakon engedelmessékedik; álláshoz juttatja, de a park felügyelő tibbet követel. Megragadó vonásokkal esetetli a ragyogó tollú író: Richebourg Emil a francia irodalom eme: Rejtélyeskéz című történeti regényének 2-ik és 3-ik füzeteiben, ugy a megcsalott férjnek szenvedéseit, szilárd jellemét, mint a bizalmával visszaélő nőt, ki folyton sütyed, s a esabító jellemtelenséget, kin mégis könyörül a boldogságát veszített gróf. Nagy szolgálatot tesz a már VII-ik év folyamán élő „Oly a só k ör” az irodalomnak, midőn ezen érdekesítő, elragadó irályival magyarul elvittelt regényt küldi. Osekély előfizetési ára (évnegyedre 1 ftt 50 kr.) mely a kiadólivatalba: Budapest (Stációutca 31 szám alatt) küldendő, lehetővé teszi, hogy a magyar nemzet minden rétegében otthonossá legyen.

HIRDETÉSEK.

71. szám
1886.

Faeladási hirdetmény.

Az alóírt erdőgazgatóságnál folyó évi febrár hó 18-án zárt ajánlatok útján fog az évente termelt és uszatott tűzfából kisedhető mintegy 6000 ár-köbméter lúcz- és jegenyé fenyő zindely és bog-nárfa eladatni 1886—1888 évi időtartamra. Vállalkozni hajlandók felhívatnak, 1500 ftrnyi bánatpénzzel ellátott ajánlataikat a kített nap dél előtt 10 óráig ide benyújtani, hol az árverési fel-tételek is betekinhetők.

M. kir. erdőgazgatóság

Besztercebányán 1886 január 28. án.

Utányomat nem díjaztatik.

1—2 46

181.

Hirdetmény.

Schuzter Antal és társai javára Singer Jakab ellen vezetett végrehajtás alkalmával leotiglat, és 7084 ftt 85 kr-ra becsült kész ruba, és állványokból álló ingóságok 1886 évi Febrár hó 8. napjának 10 órákor nyilvános árverésen az 1881 évi LX t. cz. rendelkezéseiből képest: Selmecebányán Schuzter Antal és Kneszko Andras főle-házakban levő üzleti helyiségekben a legtovább igérnök eladati fognak.

Kir. járásbíróság Selmecezen 1886 évi Jan. hó 26-án.

Heyder
kir. járásbíró.

1237 szám
1885 tikvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A beszttercebányai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a beszttercebányai székegy-házi káptalan végrehajtásnak Peecnik (Donovje) János

Nyomatott a „Selmecebányai Híradó” gyorssajtóján.

végrehajtást szenvedő ellen 500 ftt. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a beszttercebányai kir. törvényszék területén lévő Muolesa község határában fekvő a muolesai 82. sz. tjkvben 11—48 sor szám alatt felvett birtoknak és 52 néperszám háznak alperes Peecnik (Donovje) Jánost illető felétársers az árverést 930 ftt. ezennel megállapított kikéltársers árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886 évi Febrár 19-ik napján dél-eltől 10 órákor Muolesa község bíróa házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltársers áron alól is eladati fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok beszttercebányának 10 százalékat vagyis késpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékkétsen értékpapírban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságán előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényét ászolgálatni.

Kelt Besztterceb. 1885 évi Decemb. hó 12 napján

A besztterceb. kir. törvényszék mint tikvi hatóság.

Pethes

Jegyző.

45

Osak a Richter-féle
Pain-Expeller
horzomnyal
a valódi és az a készítmény, mely által a köszvény és csusz esetében az ismeretes meglepő gyogyeresemények érettek el. E rég jónak bizonyult háziszser 40 és 70 kr. a legtöbb gyogyesztárban kapható. Fő-raktár: Gyogyesztár az arany oroszához, Prága, Altstadt.

Budapestu Török J., Selmecezen pécz Sztankay Ferencz gyogyesztárában. 47

Felvétetik
sütődémben azonnal egy
tanoncz.
GREGUSS ANTAL,
pkemester
Selmecebányán.
48

Virág-
zöldség-gazdasági növénymagvak
legjobb minőségű, saját természetny, valódi s új
termés!
Különféle saját természetű magvak, fa-cserje, hideg és meleg házi növények, virághagy-mák stbírol szóló legújabb árjegyzékem ép most jelent meg és
LISZT G. és TÁRSA
selmecezi megbízottomnál ingyen kapható.
Nevezett megbízottom e nembe vágó megrendeléseket elfogad s azok részenről a legpon-tosabban fognak teljesíteni.
Erlurt 1886 januárhó.
HEINEMANN F. C.
udv. szállító
49. 1—2 magtermetű, műkertész és virágkereskedő.

Fogfájdalmak akármilyen természetűek, hogy ha a fogak akár lynkasak akár betömtek a híres **ludus kivonatok** használata elháríthatók. E szer utolérhetetlenségével világhírré tott szari és egy családnál sem mel-lőzendő. Selmecebányán Sztankay F., Beszttercebányán Eisert Erichnál kapható 35 kros üvegekben.
50

Colporteur-ök kerestetnek. Ajánlatok: „Colporteur”
cim alatt Annonc. Exped. von Heir. Schalek, Wien küldendők.
50

Cocain-See
az amsterdami liqueur gyári egyesületből
MÖDLINGEN Bécs mellett.
Mi ezen liqueurt a Cocainóvnyóból desztilláljuk, melynek csodálatos tulajdonságai csak az újabb időben lettek ismeretesekké, mőta az orvosi szaktekintélyek azt magasztalják. A tudományos vizsgálatok bebizonyítják, hogy e kivonatnak élvezete rögtöni felvidulást s könnyébbülést idéz elő; életerősebbnek, munkára képebbnek érzi magát az ember. Hosszan tartó fáradtság nélkül végezhetni. A gyomor működésének minden zavarát, valamint a mindennemű gyöngeséget megszüntet e kivonat artósabb élvezete.
Kapható minden finomabb fűszerüzletben és czukrászdákban.
Raktár: a monarchia legtöbb főváros és esemeze-kereskedésekben és kávéházakban, a hol nem posta útján (3 ered. üveg, franco csomagolással és portoval).
51 1—3

KIS HIRDETÉSEK.
Eladás.
Kárpáti préselt virágok és díszes csokrok, melyek különösen szobadiszul alkalmasak.
Vétele.
A „Dellbábok hóse” című mű megvételre kerestetik.
Külfőtele.
Egy fiatal nő irodalmi levelezést szeretne folytatni egy e szakban jártas nővel, esetleg komolyabb férfival. Nem lenne valaki „Irodalmi levelezés”
cim alatt a lapok szerkesztésébe úján vállalkozni?
A ki falkolát akar benedezni; a ki a gyümölcsfa-tenyésztés iránt érdeklődik, a ki tudni akarja, hogy hol lehet jó és olcsó gyümölcsöt kapni; szóval a ki a gyümölcsfa-tenyésztést elő akarja segíteni, az fizessen elő a „NÉP KERTÉSZÉ”
c. olcsó szaklapra, a falkolák XXX év óta fennálló különyére.
Olesó tót usjag, mely nem izgat, csak oktat s mulat-tat: a
NEDELA.
Ki tót néptanul szereti, az fizessen reá elő.
Mindezekre lebbő felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

A „Betegbarát” című rőpiratban számos háziszser van ismertve, melyek sok éven keresztül megbízhatónak bizonyultak s ez okból a legmelegebb ajánlatra méltók. Minden betegnek ismerni kellene e rőpiratot. Különösen pedig azokat, a kik köszvényben vagy csuszban, tődsorvadásban, idegyengeségben, sápkőben stb. szenvednek, arra figyelmeztetjük, hogy az egyszerű háziszserek által nagyon gyakran még az úgynevezett gyógyíthatlan betegségek is megszűnnek. A ki a „Betegbarátot” olvasni kívánja, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének lílpcsébe, mire a rőpirat megküldetik. A megrendelőnek ez költsége nem kerül.

Máriazeelli gyomorcseppek,
kitünő hatású szer a gyomor min-betegsége ellen,
és fellímlíthatatlan: étvágyhiány, gyomorgyengeség, rossz szagú lehellet, fejfájdások, savanyú böfögés, kolika gyomorürítur, homok- és hngyó fejlődés, gyomorcécsés, túlságos nyálképzés, ződs, sárgaság, udor. Gőfajás (gyomororutis esetén) gyomorgas, dugulás, étel és ital túlságos elvezetők eredő gyomorhajok, gúlisak, lép- és májbajok, aranyér ellen
Egy üvege az ása használati utasítással együtt 35 kr.
Központi raktár: C. Brady „a Védangyalhoz” címzett gyogyesztára Kremsierben (Morva orsz.) 54
Kapható minden jóhírő gyogyesztárban Osztrák-Magyarországban.

Colporteur-ök kerestetnek. Ajánlatok: „Colporteur”
cim alatt Annonc. Exped. von Heir. Schalek, Wien küldendők.
50

Kiadó a „Selmecebányai Híradó” könyvnyomója.